

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-főle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szam.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Molnárné Kocsisovszky Borcsa.

— Szabad ?

— Tessék !

Igen jelentős szó, melylyel a kerepesi út egyik hátraszorított házában a kopogatókat, s különösen a kopogó szellemeket fogadni szokták.

Ha más ajtón kopogtatsz s a felelet az, hogy „tessék !“ — akkor úgy fogod magadnak kiegészíteni, hogy „tessék — önnek belépni.“

A színháznál egészen mást jelent. Ott úgy kell azt megtoldani: „Tessék — aztán beléphet !“

Tessék !

Tessék tetszeni !

Nehéz dolog már magában véve is. Mert, ha az ember már bírna is mindennel, a mi által tetszeni lehet: még akkor fenmarad a nehéz kérdés, hogy kinek tessék ?

Tessék Paulainak ? Tessék Deák Farkasnak ? Tessék Gyulainak ? Tessék Vadnainak ? Tessék az intendánsnak ? Tessék a páholynak ? Tessék az erkélynek ? Tessék a karzatnak ? Tessék a kritikának ? Tessék a publikumnak ? Vagy tessék a kollégának ?

Irtóztató föladat, választani ezek közül ; pedig választani okvetlenül kell, mert a mi egyiknek tetszik, az okvetlenül már azért sem tetszik a másnak ; s legfeljebb oly kerülőn lehet többek tetszéséhez jutni, hogy az ember többekkel elhiteti, hogy másoknak nem tetszik.

Azt hinnéd, legbiztosabb a publikumnak tetszeni. — Iszonyú csalódás ! A publikum nem tapsol, a publikum élvez. Ellenben a publikumnak játszva, kockáztatod a következők nem tetszését : a páholyokét, melyek fecsegnek és ásítanak, ha oda nem kaesintasz ; az erkélyét, mely azt akarja, hogy neki játszáj ; a karzatét, mely meg akar indíttatni, hogy tapsot indíttson ; mindenkifölött pedig a kollégakét, a kiknek csak is úgy tetszel, ha a publikum ki nem állhat.

No de, megtetszik az ember az igazgatónak, s az igazgató szerződött. Ámde hogyan tessék az ember az igazgatónak ? Ez a kérdés. Az igazgató szakmájához tartozik, hogy ne legyen szakember. Az igazgató magával hozza, hogy ne legyen semmi

külön talentuma és semmiizlése ; különben a casino soha sem engedné igazgatóvá lenni. Orczyban Bódogult szegény Radnótfáy azzal segített magán, hogy thermometerot viselt a hátgerinczén. Az ő mértéke egy tragikai színészre — saját vallomása szerint — az volt, hogy az a jó tragikai színész, kinek játéka közben az ő (az intendáns) hátát hidegség futja végig. Orczy bárónak is van thermometera, de több. Az egyik rendez, a másik tanácsol, a harmadik kritizál, a negyedik nevet, az ötödik muzsikál s a hatodik tánczol. Melyiknek tessék már most az ember ?

Mindenesetre annak, a ki legközelebb áll az intendáns háta mögött.

De ezek csak általános bölcsekedések, melyek semmit sem tartoznak a jelen esetre. Csak eszembe jutnak, mert épen színházról van szó.

Molnárnének könnyebb sora lesz beérkezni a színházba ; először kisebb tehetség, mint férje, — másodsor pedig egy jó eszméje volt.

Jelentette magát vice-Priellenek.

Tehát nem akar első lenni, nem akar külön valami lenni.

Azt hiszem, még Paulainé sem tenne kifogást oly színészről szerződöttese ellen, a ki vice-Paulainének jelentkeznék ; csak hogy olyan nem akad.

Különben a mi hősnöket is a „hazafiság“ szülte a „nemzetiség“-nek, más szóval — mint sok másokat — a budai népszínház nevelte a nemzeti színháznak.

E népszínház most férgeket nevel, s legközelebb „fogantatba veendő“ lerontatásával Budavárosának vagyonát fogja nevelni oly fillérek árán, melyeket igazán a hazafiság adott a nemzetiségnek.

A pesti népszínház csak váltig kopogtat a nemzeti vállalkozás ajtaján, a miniszterek és a befolyásos emberek, a bankárok és a gazdag hazafiak tárczáján.

— Szabad ?

— Tessék !

Épüljön magától ; mi inkább a Variété Aktien-Greisslereiba járunk.

Csak tessék !

B. J.

A révparton.

H—th B. Nézd csak milyen jó dolga van annak a Bélának meg Imrének. Szorítsd Pista! Már-már révet érünk. Aztán négyesben fogunk tarukkozni.

A—sy Aeolus. Petro! (Visszafújja a vizet. — De nem használ. Lyukas a fújtatója.)

Kérdés az éghez.

Miért van az, hogy valahányszor borús az ég, mindig csak víz esik???

Sanyi, s. k.

„Phrenologus.“

Justum ac tenacem propozíchy virum

.....
Inpavidumm ferient ruinae.

Horatius.

Están bátyánk dalai.

— A magyar szókinszről egy serdülő ifjuhoz. —

Egyre gondolj, magyar népem:

Balsors mindent elvehet,

Egy híján, s ezt tartsd meg épen,

Tartsd meg, magyar, nyelvedet.

Tartsd meg, ámde meg is értsed,

Benne mi a rejtett kincs;

S tudd, hogy szellemét ne sértsed,

Mi miért van, miért nincs.

Vagyon tálra — példaképen —

Villa, kése egy szavad;

Már most kérdem, mért hogy épen

Ital-szerre hét marad?

Meggondoltad-é már, gyermek,

Mily különbözött fogalom:

Üveg, pohár, kupa, serleg,

Kancsó, kehely, bilikom?

Szajmosásra, fiam, reggel,

Hogy kimosd a viz izét,

Iszol csupán egy üveggel

Pálinkát vagy más izét.

Reggelire és ebédre,

Mikor rád még munka vár:

Jól szolgál az egészségre

Egy vagy két, vagy több pohár:

Este aztán elkezdheted

Hétköznapon a kupán —

De a kancsó, megjegyzed!

Nem jó, csak éjfél után.

Hazáért ha iszol, gyermek!

Tudd, hogy szépen megfelelj:

Jó időben járja serleg,

Honfűbában a kehely.

Kérdezed: az utolsó hát?

Biz' azt magam sem tudom.

De ha van egy üres órád,

Nem árt — tele bilikom.

Tele legyen: ezt jegyezd meg,

És ne üress fogalom:

Üveg, pohár, kupa, serleg,

Kancsó, kehely, bilikom.

A commune.

— A Borsszem Jankó párisi tudósítójától. —

(Szinhely: A Hotel de Ville nagy ülésterme. A tagok közül jelen vannak Billoray, Jules Vallée, Cluseret, Rossel, Mouchard, Parchal Grousset, Le Meillet, Floquet, Cournet, Parisel, Vaillant, Beslay, Raoul Rigault.)

Mouchard. Mindnyájan itt vagyunk?

Cournet. Mindnyájan, kivéve azokat, kiket tegnap éjfélkor érdekes és fontos megbizatással elküldtem.

Billoray. Ön nyomorult! Ön merte őket a commune belegegyezése nélkül elküldeni?

Mind (felugornak.) Áruló!

Parisel. Ünnepelesen számadásra vonom önt a guilotine nevében, hova küldte őket?

Cournet. Az első párisi biztosító intézethez. (Molsolyog.)

Billoray. Testvérek Proudhonban, ezennel bizalmi szavazatot indítványozok Cournet derék polgártársunknak. Ő már hetedszer segít a commune zavarán. Ő kitűnő, leleményes fő.

Parisel. Találékony fő!

Grousset. Következik a napirend.

Rigault (öntudatlan hévvel.) Éljen a szabadság!

Grousset. Napirend: törvényjavaslat a kémekek czélszerűbb és sikeresebb szervezéséről.

Mouchard. E törvényjavaslatnak hathatósabb és kifejezőbb czímet indítványozok. Legyen az „A gyanuról”

Egy hang. „A szervezett gyanuról.”

Mindnyájan. Helyes! Éljen Mouchard polgártárs!

Mouchard. Nem! Éljen a szabadság! (Örömszaj.)

Parisel (ki eddig hosszan gondolkodott.) Polgártársak! Egy percznyi megszakítást! (Cournethez.) Kitérd őt a biztosító társasághoz?

Cournet. Voleur polgártársunkat.

Parisel (*elmélázva.*) Hm! hm! (*Hirtelen szomorú csend.*)

Meillet. Vajjon ott van-e már? Nem lehetne-e egy lovascsapatot utána siettetni?

Cournet. Hisz mondtam, hogy éjfélkor küldtem.

Meillet. Miért így ólálkodva? Megfér ez a commune méltóságával?

Cournet. Azt csak megengedi Meillet polgártárs, hogy az intézetet meg kellett lepnünk!

Több hang. Helyes, helyes!

Cournet. A mi pedig a második argumentumot illeti, épen azért, mert nem egyezik meg a commune méltóságával, kellett éjjel és nem világos nappal tennünk. (*Heles éljenzés.*)

Rigault. Tessék engem felülvizsgálónak kiküldeni.

Meillet. Nem lehet. Önre gyanu van.

Mouchard (*olvassa a törvényjavaslatot.*) Első c z i k k e l y: A commune minden tagja kém hazafiságból, a szabadság fentartása végett. — Más o d i k c z i k k e l y: E törvény végrehajtásával a commune a haza minden jó fiát bizza meg. (*A törvényjavaslat szó nélkül elfogadtatik.*)

Vaillant. De tudni kell, lesznek-e díjazott állomások?

Mouchard (*méltósággal.*) Mily kérdés!

Vaillant. Csak az igyekvőbbek végett kérdeztem.

Mouchard. Igyekeztek mindenki tehetsége szerint. A commune-nek már méltósága parancsolja minden jó szolgálatot díjazni.

Jules Vallée. Van szerencsém bemutatni az általam kidolgozott új tantervet. Az eddigi enerválta a nemzetet. Párisnak ismét potenssé kell lenni. Ezért tanügyi reformom a következő: „A klasszikai tanulmányok eltörölnökök, kivéve Plato könyvét a vagyon- és nő-közösségről. Miután a királyság és a vallás legnagyobb ellenségünk, a növénytanban nagy súlyt kell fektetni a korona és kehely bírálatára. Miután a természetben sem szabad arisztokracziának létezni, az embert ezentúl az állattanban kell tárgyalni, az emlősök között. A versaillesi tanács tagjai a csuszómászók között foglaljanak helyet. — Demokratikus szempontból kivetendő az ásványtanból az arany és ezüst; az aranyér csak az embernél hagyandó meg. — A matematikából a harmadrész (Thiers) örökre kihagyandó. Logika: fölösleges.“ (*Lelkes éljenzés.*)

Vaillant, (*ki eddig magában tusakodott.*) Polgártársak! Én Cournet polgártársat, mint a kire szervezett gyanu van, ezennel Voleur polgártárral való egyetértésről vádoló és vizsgálatot követelek ellene. (*Elfogadtatik.*)

Cournet. Én viszont Vaillant polgártársat vádoló. A régiségtár volt reá bízva.

Billoray (*Vaillanthoz.*) Hogyan, ön merészkedett volna? . . .

Vaillant (*nyugodtan.*) Csak némely tárgyat, melyek hazafi-érzetemet sértették, távolítottam el. (*Helyeslés*)

Grousset. Méltóztassék engem felülvizsgálónak kiküldeni.

Vallée. Nem lehet. Önre szerves egészszé kögült gyanu van.

Beslay. Ne piszkáljuk a meggyőződéseket. (*Zajos helyeslés.*) Nagyobb baj az, hogy nincs pénz. Miből éljen a garde nationale?

Floquet. Én már erről gondoskodtam, polgártársak! Eladjuk a Louvre képtárát Londonba.

Jules Vallée. A művészet úgy is megrontója a szabadságnak. Először is Raphaelt kell eliminálni. Az ő madonnái megrontják az ifjuság római erejét.

Floquet. Négy rafaeli madonnáért ígértek Londonban 28000 veres nadrágot; kilencz Tizianért 80,000 gatyát; 13 Paolo Veronéséért 50,000 cipőt és 25,000 suspensoriumot; viz Correggioért 100,000 pipát. A szerződés meg van kötve.

Valamennyien. Legott ratificálni kell!

Voleur (*berohan.*) Megjöttem a banktól. (*Rögtön helyet adnak neki.*)

Vaillant és Cournet (*lázasan.*) Mennyit hozott?

Voleur (*lélekszakadva.*) Négy milliót.

Mind (*lázasan felkiáltanak.*) Hol van? (*Örömszaj.*)

Voleur. Carrionra bízam. (*Szomorú esend.*)

Meillet (*elmélázva.*) Hm, hm! Küldjünk azonnal egy lovas-csapatot utána.

Voleur. S egy brigádát, mely ismét a lovas-csapat felett örködjék.

Cluseret. Felülvizsgálónak elmegyek én. (*Menni akar.*)

Mouchard. Ön marad, önre gyanu van.

Voleur. Csak három milliót hoztam el a bankból. Egy millió utközben elveszett.

Mouchard. Hogyan vesztetett el?

Voleur. Nagyon sötét volt.

Cluseret. Épen most értesülök, Mouchard polgártárs, hogy önre az árva pénzek voltak bízva.

Mouchard. Voleurnek igaza van. Sötét volt. Ez mindent igazol. (*Hirtelen kisiet.*)

Rigault (*öntudatlan hévvel.*) Éljen a szabadság!

Parisel. Következik a javaslat a sajtó szükséges elnyomása iránt. Betiltatnak: L'Ordre, Liberté, Constitution, Propriété, Indépendance, és végül La France . . .

Mouchard (*bejö katonasággal.*) Cluseret, ön foglyom.

Cluseret. Hogyan! S érdemeim? Nem én facsartam a francia bankot?

Mouchard. De sötétben. El vele!

Parisel. Thiers háza ezennel leromboltatni és elpusztítani határoztatik. Én magamra veszem a butorokat, Mouchardra esik az ezüstnemű, Rigaultra a ruhanemű, Valléera a könyvtár. Meilletre egyéb ingóságok. A lerombolással Voleurt bizzuk meg.

Voleur. Várjunk még a házzal félévig. Nekem sok dolgom van a kémügygyel.

Parisel. De mit csinálunk addig a házzal?

Voleur. Átiratom saját nevemre. Aztán leromboltatom. (*Általános helyeslés. A gyűlés feloszlik.*)

„GRAF POSNER.“

Heraldikus kutyakomédia egy újabb lerántásban.

— A „Daily News“ nyomán. —

POSNER A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L., több rendnek és az iparnak lovagja.

SIEGEL MÁRK, az ő buchhaltere.

GLADSTONE, Anglia ministere.

VICTORIA, „ „ „ királynője.

Történet helyei: Pest és London. Idő: pénz.

Posner. Hé, Siegel Márk!

Siegel Márk. Tessen poroncsolni.

Posner. Pakkoljon be nekem mind a háromszáz ordent!

Siegel Márk. Hiszen csak hetven van.

Posner. Sie Esel! Hát a cotillon-rendjeleket, a mik megmaradtak a fasingból? — Aztán pakkoljon be nekem a kőcseges eszimat mit de goldene portepée dran. Aztán pakkoljon be nekem a dolmán mit de goldene Sporn! Aztán pakkoljon be nekem de kücsme mit dem Pemsel dran! Aztán pakolja be nekem irkát, Posner-pent, den kocze-gány und mein gewaltiges Schwert. Hallotta?

Siegel Márk (izzad a málházásban.)

Posner. Megvan? Nu, jezt können Se sich selber packen!

Posner. (Meghajtja magát.) Have I the honor to speak to the minister of England, Gleczt? — Van szerencsém beszélni a híres onglius ministerrel?

Gladstone. Yes, sir.

Posner. (Meghajtja magát.) I am the most celebrated Charles Lewis, én vagyok a híres Károlojos, ich bin der berühmte Posnarr.

Gladstone. Mivel szolgálhatok?

Posner (meghajtja magát.) Van szerencsém a magyar nemzet nevében átadni egy skatula valódi Posner-pent.

Gladstone. Thank you, sir. Be fogom mutatni a parlamentnek és az Alabama-ügy egyezkedési okmányát Posner-pennel fogom aláírni.

Posner. (Meghajtja magát.) Very well. (Szünet.) Imeri excellencz a Deák Ferenczet?

Gladstone. Ah! Master Francis Diák? Ki ne ismerné őt?

Posner. (Meghajtja magát.) Deák Ferencz itt küldi excellenciádnak az ő fotografiját.

Gladstone. Örömmel elfogadom. Hát hogy van az öreg ur?

Posner. (Meghajtja magát.) Er lasst Se grieszen. Köszönöm, hálaisten, igen jól van. (Szünet.) Excellencz! Wollen Se den Deák glücklich machen?

Gladstone. Örömmel. Mit tehetek érte?

Posner. (Fülébeség.) Neveztesen ki engem grófnak.

Gladstone. Óh, csak ennyit? Wegen dem Bissele? Holnap megkapja a decretumot. Je vous gratouille, count Posner of Pen-silvany.

Posner. (Délcegen szalutéroz.) Her Majesty, I am the count Posner of Pen-silvany. Ezen irkát van szerencsém a magyar nemzet nevében átnyujtani fölségednek.

Irjanak bele fölséged unokái egészséggel. Eine kleine Bitte hätte ich noch, Majestät!

Victoria. Oh, lieber Graf, mit Vergnügen.

Posner. Gott, was Majestät gut deutsch sprechen! Da seht man, was eine Erziehung ist.

Victoria. Nun?

Posner. Majestätleben, ich bin der Abkömmling von marquis Posa. Leben sollen Sie 100 und 50 Jahr, schenken Sie mir den Orden vom Hosen —

Victoria. Oh, dear Posner, wegen dem Bresle? Meglesz.

Posner. (Egy udvari lokáj átad neki egy katulyát. Posner gazdagon megajándékozta őt egy szál kék plajbászszal. Kifejti a katulyát.) Von der Victoria? — Victoria! (Rémül.) Dieu et mon droit! Gott über die Welt!

Hiszen ez nem hosenband-, hiszen ez hosentrager-orden! (Felpróbálja, s a tükör elé áll.) No, nem áll olyan rozsul. Még csak a grófi koronát hozzá és effectet fog csinálni. (Kilencz darab aczéttollat egymás mellé tesz egy abroncson s a fejébe teszi.)

Mégis én vagyok a gróf Posner!

APRÓ HIREK.

● Azon hirre, hogy Horvát Boldizsár lemondván a ministerségről s már is Horvát Lajost emlegetik helyébe, Horn Ede folyamodik a belügyminiszterhez, engedjék meg neki, hogy nevét Horvátra változtassa.

*

× Ennek folytán a hivatalos lapban megjelenik a közlemény, melynél fogva Horn-nak megengedtetett, hogy nevét „Horn-wart!“-ra változtassa.

*

§ A „Phrenolog“ előadása folytán az orvos-egylet pályázatot nyit azon kérdés eldöntésére, hogy melyik a legbolondabb: Egy báró, a ki emberkoponyát reggeliz és a mellett mindenkit örültnek tart, a ki vele szóba áll; vagy a fiatal ember, a ki leendő napjának azzal mutatja be magát, hogy holtra ijeszti; vagy a fiatal leány, a ki e fiatal embernek egy szóváltás nélkül eljegyz magát; vagy az anya, a ki ebbe a házasságba szó nélkül beleegyez; vagy a fiatal ember nagybátyja, a ki az ifju bolond tanácsára meghívja báljába az öreg bolondot; vagy a publikum, a mely ezt végig nézi; vagy a kritika, a mely földicséri? Netaláni reklamációkra előre megjegyztetik, hogy a drámabíró választmány a konkurrensok közül azért van kivéve, mert az ő eljárásának van észszerű oka, a mennyiben a szerző — gróf.

*

△ A párisi communisták, miután Thiers házának lerombolása könnyebbnek bizonyult, mint a commune fölépítése, a légvárak megsemmisültével léghajókkal próbálnak szerencsét. Ezzel egyszermind igen szavatartó embereknek bizonyulnak, a mennyiben megtartják azon fogadásukat, hogy: mint sem földadják Párizst, inkább — a levegőbe röpitik magukat.

*

÷ A párisi börtönökön a következő felírás olvasható: „A ki ez épületet levegőbe röpiti, az két évi fogságra ítéltetik.“

*

> Poyer-Quertier a francia köztársaság pénzügyére Frankfurtban így szólt Bismarkhoz a béke-okmány alájegyzése előtt: „Még csak rövid ideig túrtörtesse magát herczegséged; ha győztünk, a párisiaktól 3 milliárd hadikárpótlást követelünk; ennek felét azonnal átveheti tőlünk.“

*

= Az „Üstökös“ multkori számában foglalt likőrös rébusnak megfejtését sokan meg nem értvén, s miután Jókai Mór mégis resteli a dolgot bővebben megmagyarázni, fölkerítettünk egy világosabb megfejtés közlésére, mely pedig a következő:

Árverés.

Köztársaság, először! Köztársaság, másodszor! Commune! Commune, először! Commune, másodszor! Commune, harmadszor!

Monarchia! Monarchia, először! Monarchia, másodszor! Monarchia — senki többet? Monarchia — harmadszor! (Ráverik.)

Zajtalan ünnepély

a pesti orvosi kar

századik évfordulójának alkalmatosságából.

(Hogy az év fordulója zajtalan legyen, az egyetem házmester az év tengelyét jól megolajozza. Az aulában egy pár professor tartózkodik ünnepélyes hangulatban. Külső dísz tekintetéből a terem aklakai meg vannak tisztogatva, a mi csak minden századik évforduló alkalmával szokott megtörténni. A diákok az ünnepély alkalmából extralénnungot kaptak egy extra-catalogus-olvasás alakjában. Ugyanazért minden klinikán egy kanál arungia porcina, azaz dísznózsir, praescribáltott, melyből minden beteg levesére fog jutni egy zsircsöpp.)

Mind (mély várakozásban vesztegelnek. Künn léptek hallatszanak.) Pszt!

Prof. Rupp (szivdobogást érez.) Jaj!

Prof. Stockinger (fűlzugás közt.) Oh!

Prof. Lippay (merek tekintettel s tágult látábal.) Hah!

Prof. Lenhossék (circulus venosus Lenhossékii-jában hirtelen torlóást érezve.) Au!

Gf. Festetics (belép s a kathedrára hág.) Domini spectabiles! Ordo est anima rerum!

Mind. Ordó! Ordó! (repedő örömmel.) Ordó!

Gf. Festetics. Incipit nunc magna hora ordinatio nis, quam Hungari „rendelési — scilicet rendjelezési — óra“ vocant.

Mind. Ecce gomblukus meus!

Gf. Festetics (Rupphoz.) Recipe ordinis coronae ferreae stibiatae classes tres. Misce cum caeteris ordinibus tuis. Da tibi magnam auctoritatem. Si gna: minden nap egy gomblukkal.

Rupp (beveszi a praescribált ordót s szivdobogása azonnal megszűnik.)

Gf. Festetics (Stockingerhez.) Recipe tituli Consiliarii Regii quantum satis, sine scrupulo. Signa: Külsőleg.

Stockinger (félénken.) Rogo humillime, hát nem . . . valóságos belső titkos . . .

Gf. Festeticus. Signa: Külsőleg.

Stockinger. Consiliarius abeundi factus sum. (Elsompolyog.)

Gf. Festetics (Lippayhoz.) Recipe tituli Consiliarii Regii quantum satis, sine scrupulo. Signa: Külső használatra.

Lippay (szilárdul.) Rogo humillime, excellentissime domine Minister Ordinarius, et ego ordinem non accipiam?

Gf Festeticus (ironice.) Professor es et non accipiter.

Lippay. Jeszesz, ná, des is bitter! (Nagyot sohajt és Stockinger szemé közé néz.) Solamen Consiliariis, socios habuisse titulum.

Gf. Festeticus (Lenhossékhez.) Recipe tituli Consiliarii.

Lenhossék (elájul, de kollegái ismét eszmétre hozzák.)

Gf. Festeticus. (folytatva) . . . regii quantum satis, etiam sine scrupulo. Signa: Külsőleg. Punctum. Conspere cum pulvere streusandi.

Lenhossék. Gratias ago, excellentissime Domine, sed ubi est ordo? Ordinem volo, opto et cupio. Forsan error fuit in distributione et iste Rupp meum ordinem obtinuit?

Gr. Festeticus. Non fuit error.

Lenhossék. Non fuit? Ergo pro merita nostra non praemium, sed punitionem accepimus, quia antea iam professores ordinarii fuimus, sed nunc iterum professores extra ordinarii facti sumus. In hoc loco recuba, i. e. da lex ti nieder.“

Gf. Festeticus. Domini spectabiles! Bonam diem opto vobis. Nunc jubilate ut fiat jubilaem, quod Hungari vocant „becsületés.“ Post centum annos habebo honorem vos iterum videndi in eodem loco! Csau! (El.)

Lenhossék. Da mecht' si' Aner glei' den ganzen circulus venosus aussu reissen, statt ihm zu entdecken! Nid amol an Urden hab'i krigt. Was hab'i dervon, dasz i a Rath worn bin? Ja, wann's mer glei a Rath ha u s derzugeben hätten!

Lippay. Épen hárman lettünk tanácsosok. Ugy lát-szik, hogy nemesak tres faciunt concilium, hanem consilium is. Servus! Bonum appetitum opto! (El.)

(Az udvaron.)

Prof. Kovács. (Hátulról gr. Festeticus arany kulcsába kapaszkodik.) Et ego? Quid sum miser tunc facturus? Nec pecunias, nec postonem?

Gr. Festeticus. Sed amice, hiszen habet jam postonem professoralem. Ipse est iste Sebastianus?

Prof. Kovács. Non. Sum Iosephus.

Gr. Festeticus. Ergo quid vis? Jam sat prata biberunt. Censortes non possunt te exstare. Nunc velis esse contentus.

Prof. Kovács (szomorun a házához sompolyog és a malterfiókra ráülve praescribál az ambulantiának.)

Dr. Fabius. Excellentissime domine! Ego etiam adsum.

Gr. Festeticus. Furesus, furesa, furesum. No de — fiat piscis. Kinevezem önt titkos . . .

Dr. Fabius (sugárzó arczczal.) Óh, infinitas ago gratias.

Gr. Festeticus. Kinevezem önt titkos — orvosommá. (Elszalad.)

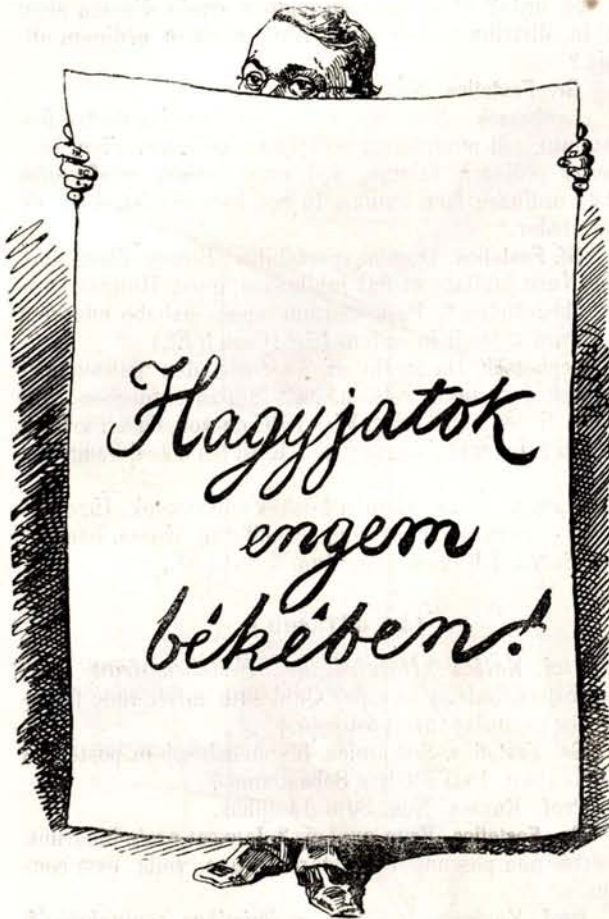
Dr. Mandello (utána szalad.) Praecor, obsequor, rogoque! Et nos, homoeopathici?

Gr. Festeticus. Jezt hätt i aber schon g'nug mit dera lateinischen Sprach'! Was gibt's denn, Docterl?

Dr. Mandello. Ezt nem hittem volna, hogy ezeket az allopathákat így kitüntesse. A helyt, hogy megbüntette volna őket . . .

Gr. Festeticus. Hát nem elég, hogy — ordót és címeket akasztottam a nyakukba? Csak nem küldhetem őket Siberiába? . . .

Tessék!

Ha fehér lapot adnak neki, ilyeneket ír rá!

Horvát választás.

Választásra! szól a bán
Bedekovics Kolomán,

Horvátország bánja. —

Gyöz a délszláv muszka clique,
Bedekovics megbukik:

Horvátország bánja!

„KIFLIÁSZ.”

— Töredék egy modern epopeából. —

— — — — — szóla a kifli:

„Tésztának gyuradéki, rokon sülemények előre!
Két krajczár ne legyen többé árunk, csak a három;
Éltünket, ha eladjuk is, ám drágán adogassuk.
Zsemlyék, sós perezcek, striczlik, mákos fonadékok,
Dámenkipfelek és paunczedlik, vikszerek és zalcz-
Stanglik, aczél czvibakok, lábedlik, kétsucusu veknyik, —
Egy szóm van csak, azonban e szó: „Föl sztrájkra,
vitézek!”

S mint mikor a tekenő tésztás tartalma kovásztól
Kél s erjedve rotyog s dagadozva emelkedik égnek,
Hajt buborékot és hólyaggá fújja pufókos
Lágy anyagát, úgy kelt, erjedt, rotyogott s dagadott
most

A nagy zsemlyevilág, mikor a sztrájk szörnyű kovásztát
Elvegyíté közibök vezetjük, a marczona kifli.

„Sztrájkoljunk!” zúgott a tömeg s tömörült zu-
golódás

Zúgott a tömegen, s tömeges zúgásba tömődött.

„Esküdjünk!” és esküre nyílnak a szájtalan ajkak;
Esküszik a császár zsemlyéje, hogy öblibe' sváb lesz,
Esküszik a perez is, ropogós ő hogy soh'se lesz már,
Esküszik a mákos fonadék, hogy máktalan él majd,
Esküszik a dámenkipfel: légyzenny lesz a czukrán,
Esküszik a paunczedli, hogy ő félannyira megfogy,
Esküszik a vikszer, hogy a mórnál is feketébb lesz,
Esküszik a zalcz-stangli, csucsában bolha hogy ül majd,
Esküszik a czvibak, hogy evője fogát kitöröndi,
Esküszik a lábedli, mikép szálkás lesz a béle,
Esküszik a jóféle kalács, hogy már biz a t. cz.
Publikum aztán majd rághatja a — térde kalácsát.

Igy esküdtenek ők, s a zsemlyék istene hallá
Esküjüket, s ámbár — — — — borul — — — —
— — — — meg — — — — v — — — — tt — — — —
— — — — h —

(Caetera desunt.)

A szerkesztő postája.

Pest, Sz. F. Kérjük látogatását. — Eger, G. Folytassa. —
Alfred. Izetlenségek. — „Szükséges nyilatkozat.” Nem szükséges. —
N. Várad, Sz. Megbízhatunk a közlemény valódiságában? —
„Őszinte vallomások,” B. J. Lássuk hát! — „Jókai parókájára.”
Csak a belső parókájával foglalkozunk. — Pest, Sz. B. K.
Élisa bété? Ó, be elmés! — Buda, V. Formája kiment már
divatból. Nagyobb hibája az — i g a z s á g t a l a n s á g, főleg
oly férfi ellenében, ki az ellenkezőnek volt érdemes ministere.
A magyar ministerek különben lelépésük után nem huznak
nyugdiját. Ez csak Austriában szokás, hol az exministerek nyug-
díjazása többbe kerül, mint nálunk a tetteleg kormányzó cabinet. —
Szabadka, S. „Betyes” lapunkba nem való, mert küldeményében
„ninty” él. „Tyak” azt nem értjük (érsük?) hogy ön miért nem
írja magát Papusitynak. Furtya orthografiával élnek Bátym-
gyében. — Komlós, B. Élezeit küldje be a muzeumba, hol ugy
is kevés még a múmia. — Eger, N-i. Erre a számra megké-
sett. Majd a jövőben. Üdvözet.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)